

XML we własnych aplikacjach

Patryk Czarnik

Instytut Informatyki UW

XML i nowoczesne technologie zarządzania treścią – 2009/10

1 Wprowadzenie

- XML we własnych aplikacjach
- XML w Javie

2 Modele dostępu do dokumentu

- Generyczne drzewo dokumentu (DOM)
- Wiązanie XML (JAXB)
- Model zdarzeniowy (SAX)
- Model strumieniowy (StAX)
- Porównanie

3 Obsługa standardów około-XML-owych

- Walidacja
- Transformacje

1 Wprowadzenie

- XML we własnych aplikacjach
- XML w Javie

2 Modele dostępu do dokumentu

- Generyczne drzewo dokumentu (DOM)
- Wiązanie XML (JAXB)
- Model zdarzeniowy (SAX)
- Model strumieniowy (StAX)
- Porównanie

3 Obsługa standardów około-XML-owych

- Walidacja
- Transformacje

XML we własnych aplikacjach – po co?

XML jako nośnik danych

- przechowywanie i przesyłanie danych
- format zdefiniowany jako zastosowanie XML
- możliwość kontroli struktury (XML Schema itd.)

Obsługa zastosowań XML

- WWW i okolice
- dokumenty, zarządzanie treścią i okolice
- SVG, MathML i wiele innych konkretnych standardów

XML w technologiach programistycznych

- Web Serwisy
- AJAX

XML we własnych aplikacjach – po co?

XML jako nośnik danych

- przechowywanie i przesyłanie danych
- format zdefiniowany jako zastosowanie XML
- możliwość kontroli struktury (XML Schema itd.)

Obsługa zastosowań XML

- WWW i okolice
- dokumenty, zarządzanie treścią i okolice
- SVG, MathML i wiele innych konkretnych standardów

XML w technologiach programistycznych

- Web Serwisy
- AJAX

XML we własnych aplikacjach – po co?

XML jako nośnik danych

- przechowywanie i przesyłanie danych
- format zdefiniowany jako zastosowanie XML
- możliwość kontroli struktury (XML Schema itd.)

Obsługa zastosowań XML

- WWW i okolice
- dokumenty, zarządzanie treścią i okolice
- SVG, MathML i wiele innych konkretnych standardów

XML w technologiach programistycznych

- Web Serwisy
- AJAX

XML we własnych aplikacjach – jak?

- Odczyt zawartości dokumentów XML.
- Modyfikacja i zapis dokumentów.
- Walidacja dokumentu
 - podczas parsowania,
 - przed zapisaniem,
 - względem DTD / XML Schema / standardów alternatywnych.
- Wsparcie dla standardów związanych z XML:
 - XSLT,
 - XQuery, XPath,
 - XInclude.

XML we własnych aplikacjach – jak?

- Odczyt zawartości dokumentów XML.
- Modyfikacja i zapis dokumentów.
- Walidacja dokumentu
 - podczas parsowania,
 - przed zapisaniem,
 - względem DTD / XML Schema / standardów alternatywnych.
- Wsparcie dla standardów związanych z XML:
 - XSLT,
 - XQuery, XPath,
 - XInclude.

XML we własnych aplikacjach – jak?

- Odczyt zawartości dokumentów XML.
- Modyfikacja i zapis dokumentów.
- Walidacja dokumentu
 - podczas parsowania,
 - przed zapisaniem,
 - względem DTD / XML Schema / standardów alternatywnych.
- Wsparcie dla standardów związanych z XML:
 - XSLT,
 - XQuery, XPath,
 - XInclude.

Abstrakcyjne modele dostępu do dokumentów XML

- Korzystanie z gotowych parserów (serializerów, . . .):
 - brak konieczności ręcznej analizy warstwy leksykalnej,
 - kontrola błędów składniowych,
 - możliwość kontroli błędów strukturalnych (walidacji).
- Zestandaryzowany interfejs programistyczny:
 - przenośność i reużywalność kodu,
 - możliwość zmiany implementacji parsera.
- Modele różne ze względu na (m.in.):
 - rozmiar dokumentów,
 - wymagane operacje,
 - wymaganą efektywność,
 - dostępność schematu,
 - specyfikę języka programowania.

Abstrakcyjne modele dostępu do dokumentów XML

- Korzystanie z gotowych parserów (serializerów, . . .):
 - brak konieczności ręcznej analizy warstwy leksykalnej,
 - kontrola błędów składniowych,
 - możliwość kontroli błędów strukturalnych (walidacji).
- Zestandaryzowany interfejs programistyczny:
 - przenośność i reużywalność kodu,
 - możliwość zmiany implementacji parsera.
- Modele różne ze względu na (m.in.):
 - rozmiar dokumentów,
 - wymagane operacje,
 - wymaganą efektywność,
 - dostępność schematu,
 - specyfikę języka programowania.

Abstrakcyjne modele dostępu do dokumentów XML

- Korzystanie z gotowych parserów (serializerów, . . .):
 - brak konieczności ręcznej analizy warstwy leksykalnej,
 - kontrola błędów składniowych,
 - możliwość kontroli błędów strukturalnych (walidacji).
- Zestandaryzowany interfejs programistyczny:
 - przenośność i reużywalność kodu,
 - możliwość zmiany implementacji parsera.
- Modele różne ze względu na (m.in.):
 - rozmiar dokumentów,
 - wymagane operacje,
 - wymaganą efektywność,
 - dostępność schematu,
 - specyfikę języka programowania.

XML i Java

Ideologia

- Java umożliwia uruchamianie raz napisanych programów na wielu platformach sprzętowych/systemowych,
- XML stanowi międzyplatformowy nośnik danych.

Praktyka

- Wsparcie dla Unicode i różnych standardów kodowania,
- Wsparcie dla XML już w bibliotece standardowej (JSE):
 - JAXP,
 - JAXB.

XML i Java

Ideologia

- Java umożliwia uruchamianie raz napisanych programów na wielu platformach sprzętowych/systemowych,
- XML stanowi międzyplatformowy nośnik danych.

Praktyka

- Wsparcie dla Unicode i różnych standardów kodowania,
- Wsparcie dla XML już w bibliotece standardowej (JSE):
 - JAXP,
 - JAXB.

JAXP

- Java API for XML Processing:
 - definicja interfejsów, za pomocą których programiści mogą przetwarzać XML we własnych aplikacjach,
 - przykładowa implementacja dostępna w dystrybucji Javy,
 - możliwość podmiany implementacji wybranego modułu (np. parsera).
- Wersja 1.4 (październik 2006), zawarta w Java SE 6.0:
 - parsery (DOM Level 3, SAX 2, StAX 1.0),
 - procesor XSLT 1.0,
 - ewaluator XPath 1.0,
 - walidator XMLSchema 1.0 (walidacja nie tylko podczas parsowania!),
 - obsługa XInclude 1.0.

1 Wprowadzenie

- XML we własnych aplikacjach
- XML w Javie

2 Modele dostępu do dokumentu

- Generyczne drzewo dokumentu (DOM)
- Wiązanie XML (JAXB)
- Model zdarzeniowy (SAX)
- Model strumieniowy (StAX)
- Porównanie

3 Obsługa standardów około-XML-owych

- Walidacja
- Transformacje

Modele dostępu do XML – klasyfikacja

Klasyfikacja najpopularniejszych modeli programistycznych.

- Dokument w całości wczytywany do pamięci:
 - uniwersalny interfejs programistyczny, przykład: **DOM**;
 - interfejs zależny od typu dokumentu, przykład: **JAXB**.
- Dokument przetwarzany węzeł po węźle:
 - model zdarzeniowy (*push parsing*), przykład: **SAX**;
 - przetwarzanie strumieniowe (*pull parsing*), przykład: **StAX**.

Dokument w pamięci, interfejs uniwersalny

- Dokument reprezentowany przez drzewiastą strukturę danych.
- Cechy charakterystyczne:
 - cały dokument wczytany do pamięci,
 - jeden zestaw typów/klas i funkcji/metod dla wszystkich dokumentów.
- **Możliwe operacje:**
 - czytanie dokumentu do pamięci (np. z pliku),
 - zapis dokumentu (np. do pliku),
 - „chodzenie” do drzewie dokumentu, odczyt wartości,
 - dowolna modyfikacja struktury i wartości,
 - tworzenie nowych dokumentów „od zera”.

Dokument w pamięci, interfejs uniwersalny

- Dokument reprezentowany przez drzewiastą strukturę danych.
- Cechy charakterystyczne:
 - cały dokument wczytany do pamięci,
 - jeden zestaw typów/klas i funkcji/metod dla wszystkich dokumentów.
- Możliwe operacje:
 - czytanie dokumentu do pamięci (np. z pliku),
 - zapis dokumentu (np. do pliku),
 - „chodzenie” do drzewie dokumentu, odczyt wartości,
 - dowolna modyfikacja struktury i wartości,
 - tworzenie nowych dokumentów „od zera”.

Document Object Model (DOM)

- Rekomendacja W3C, niezależna od języka programowania
 - DOM Level 1 – październik 1998,
 - DOM Level 3 – kwiecień 2004.
- Teoretyczny model dokumentu + interfejs programistyczny (IDL).
- Najważniejsze (dla nas) składniki:
 - DOM Core – podstawowe metody dostępu do struktury dokumentu,
 - Load and Save – ładowanie i zapisywanie dokumentu,
 - Validation – dostęp do definicji struktury dokumentu (DTD),
 - XPath – dostęp do węzłów DOM przez wyrażenia XPath.
- Zastosowania:
 - dostęp do dokumentów XML i HTML,
 - w szczególności JavaScript i inne *scripty*.

Document Object Model (DOM)

- Rekomendacja W3C, niezależna od języka programowania
 - DOM Level 1 – październik 1998,
 - DOM Level 3 – kwiecień 2004.
- Teoretyczny model dokumentu + interfejs programistyczny (IDL).
- Najważniejsze (dla nas) składniki:
 - DOM Core – podstawowe metody dostępu do struktury dokumentu,
 - Load and Save – ładowanie i zapisywanie dokumentu,
 - Validation – dostęp do definicji struktury dokumentu (DTD),
 - XPath – dostęp do węzłów DOM przez wyrażenia XPath.
- Zastosowania:
 - dostęp do dokumentów XML i HTML,
 - w szczególności JavaScript i inne *scripty*.

Document Object Model (DOM)

- Rekomendacja W3C, niezależna od języka programowania
 - DOM Level 1 – październik 1998,
 - DOM Level 3 – kwiecień 2004.
- Teoretyczny model dokumentu + interfejs programistyczny (IDL).
- Najważniejsze (dla nas) składniki:
 - DOM Core – podstawowe metody dostępu do struktury dokumentu,
 - Load and Save – ładowanie i zapisywanie dokumentu,
 - Validation – dostęp do definicji struktury dokumentu (DTD),
 - XPath – dostęp do węzłów DOM przez wyrażenia XPath.
- Zastosowania:
 - dostęp do dokumentów XML i HTML,
 - w szczególności JavaScript i inne *scripty*.

DOM Core

- Bazowa część specyfikacji DOM.
- Umożliwia:
 - budowanie dokumentów,
 - nawigację po strukturze dokumentów,
 - dodawanie elementów i atrybutów,
 - modyfikacje elementów i atrybutów,
 - usuwanie elementów/atributów i ich zawartości.
- Wady:
 - pamięcożerność,
 - niska efektywność,
 - skomplikowany model dostępu do węzłów.

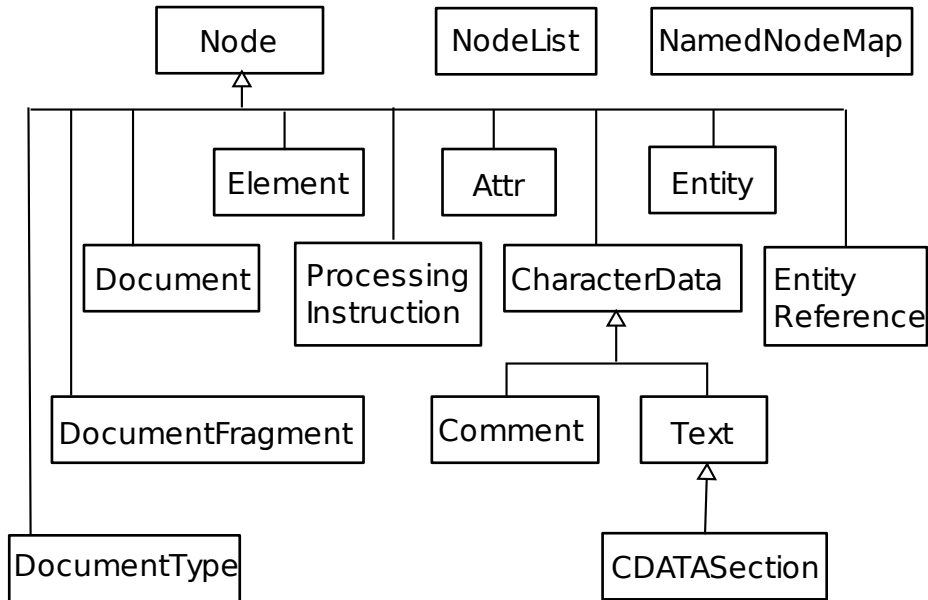
DOM Core

- Bazowa część specyfikacji DOM.
- Umożliwia:
 - budowanie dokumentów,
 - nawigację po strukturze dokumentów,
 - dodawanie elementów i atrybutów,
 - modyfikacje elementów i atrybutów,
 - usuwanie elementów/atributów i ich zawartości.
- Wady:
 - pamięcożerność,
 - niska efektywność,
 - skomplikowany model dostępu do węzłów.

Drzewo DOM

- Teoretyczny model dokumentu.
- Różnice (niektóre) w stosunku do XPath:
 - nieprzezroczyste sekcje CDATA,
 - referencje do encji jako węzły,
 - dostęp do DTD (tylko do niektórych deklaracji, tylko do odczytu).

DOM – najważniejsze interfejsy

Interfejs `Node` – wybrane metody

Dostęp do zawartości

- `getAttributes()`
- `getChildNodes()`
- `getFirstChild()`
- `getLastChild()`
- `getNextSibling()`
- `getPreviousSibling()`
- `getNodeName()`
- `getNodeValue()`
- `getNodeType()`
- `getOwnerDocument()`

Manipulacja zawartością

- `appendChild(Node)`
- `insertBefore(Node, Node)`
- `removeChild(Node)`
- `replaceChild(Node, Node)`
- `setNodeValue(String)`
- `setNodeName(String)`

Klonowanie

- `cloneNode(boolean)`

Interfejs `Node` – wybrane metody

Dostęp do zawartości

- `getAttributes()`
- `getChildNodes()`
- `getFirstChild()`
- `getLastChild()`
- `getNextSibling()`
- `getPreviousSibling()`
- `getNodeName()`
- `getNodeValue()`
- `getNodeType()`
- `getOwnerDocument()`

Manipulacja zawartością

- `appendChild(Node)`
- `insertBefore(Node, Node)`
- `removeChild(Node)`
- `replaceChild(Node, Node)`
- `setNodeValue(String)`
- `setNodeName(String)`

Klonowanie

- `cloneNode(boolean)`

Interfejs `Node` – wybrane metody

Dostęp do zawartości

- `getAttributes()`
- `getChildNodes()`
- `getFirstChild()`
- `getLastChild()`
- `getNextSibling()`
- `getPreviousSibling()`
- `getNodeName()`
- `getNodeValue()`
- `getNodeType()`
- `getOwnerDocument()`

Manipulacja zawartością

- `appendChild(Node)`
- `insertBefore(Node, Node)`
- `removeChild(Node)`
- `replaceChild(Node, Node)`
- `setNodeValue(String)`
- `setNodeName(String)`

Klonowanie

- `cloneNode(boolean)`

DOM – dwa style programowania

Jedynie interfejs `Node`

- **własność** `nodeType` – rodzaj węzła,
- **własności** `nodeName`, `nodeValue`, `childNodes` ... – dostęp do zawartości,
- **metody** `appendChild(Node)`, `removeChild(Node)` ... – modyfikacja struktury.

Interfejsy specyficzne dla rodzaju węzła

- **korzeń**: `getElementElement()`, `getElementById(String)`
- **elementy**: `getElementsByTagName(String)`,
`getAttribute(String)`, `setAttribute(String, String)`
- **atrybuty**: `boolean getSpecified()`
- **w. tekstowe**: `String substringData(int, int)`,
`insertData(int, String)`

DOM – dwa style programowania

Jedynie interfejs `Node`

- **własność** `nodeType` – rodzaj węzła,
- **własności** `nodeName`, `nodeValue`, `childNodes` ... – dostęp do zawartości,
- **metody** `appendChild(Node)`, `removeChild(Node)` ... – modyfikacja struktury.

Interfejsy specyficzne dla rodzaju węzła

- **korzeń**: `getDocumentElement()`, `getElementById(String)`
- **elementy**: `getElementsByTagName(String)`,
`getAttribute(String)`, `setAttribute(String, String)`
- **atrybuty**: `boolean getSpecified()`
- **w. tekstowe**: `String substringData(int, int)`,
`insertData(int, String)`

Przykład – wprowadzenie

Przykładowy dokument

```
<?xml version="1.0"?>
<liczby>
  <grupa wazne="tak">
    <l>52</l><s>25</s>
  </grupa>
  <grupa wazne="nie">
    <l>5</l><l>21</l>
  </grupa>
  <grupa wazne="tak">
    <s>9</s><l>12</l>
  </grupa>
</liczby>
```

DTD

```
<!ELEMENT liczby (grupa*)>
<!ELEMENT grupa ((l|s)*)>
<!ATTLIST grupa
  wazne (tak|nie) #REQUIRED>
<!ELEMENT l (#PCDATA)>
<!ELEMENT s (#PCDATA)>
```

Zadanie

Zsumować wartości elementów `l` zawartych w elementach `grupa` o atrybucie `wazne` równym `tak`.

Przykład – wprowadzenie

Przykładowy dokument

```
<?xml version="1.0"?>
<liczby>
  <grupa wazne="tak">
    <l>52</l><s>25</s>
  </grupa>
  <grupa wazne="nie">
    <l>5</l><l>21</l>
  </grupa>
  <grupa wazne="tak">
    <s>9</s><l>12</l>
  </grupa>
</liczby>
```

DTD

```
<!ELEMENT liczby (grupa*)>
<!ELEMENT grupa ((l|s)*)>
<!ATTLIST grupa
  wazne (tak|nie) #REQUIRED>
<!ELEMENT l (#PCDATA)>
<!ELEMENT s (#PCDATA)>
```

Zadanie

Zsumować wartości elementów `l` zawartych w elementach `grupa` o atrybucie `wazne` równym `tak`.

Przykład – wprowadzenie

Przykładowy dokument

```
<?xml version="1.0"?>
<liczby>
  <grupa wazne="tak">
    <l>52</l><s>25</s>
  </grupa>
  <grupa wazne="nie">
    <l>5</l><l>21</l>
  </grupa>
  <grupa wazne="tak">
    <s>9</s><l>12</l>
  </grupa>
</liczby>
```

DTD

```
<!ELEMENT liczby (grupa*)>
<!ELEMENT grupa ((l|s)*)>
<!ATTLIST grupa
  wazne (tak|nie) #REQUIRED>
<!ELEMENT l (#PCDATA)>
<!ELEMENT s (#PCDATA)>
```

Zadanie

Zsumować wartości elementów `l` zawartych w elementach `grupa` o atrybucie `wazne` równym `tak`.

DOM – przykład (1)

Program

```
int result = 0;
DocumentBuilderFactory factory = DocumentBuilderFactory.newInstance();
factory.setValidating(true);
DocumentBuilder builder = factory.newDocumentBuilder();
Document doc = builder.parse(args[0]);
Node cur = doc.getFirstChild();
while(cur.getNodeType() != Node.ELEMENT_NODE) {
    cur = cur.getNextSibling();
}
cur = cur.getFirstChild();
while(cur != null) {
    if(cur.getNodeType() == Node.ELEMENT_NODE) {
        String attVal = cur.getAttributes().
            getNamedItem("wazne").getNodeValue();
        if(attVal.equals("tak")) {
            result += processGroup(cur);
        }
    }
    cur = cur.getNextSibling();
}
```

DOM – przykład (2)

Metoda `processGroup`

```
private static int processGroup(Node group) {
    int result = 0;

    Node cur = group.getFirstChild();
    while (cur != null) {
        if (cur.getNodeType() == Node.ELEMENT_NODE
            && cur.getNodeName().equals("l")) {
            StringBuffer buf = new StringBuffer();
            Node child = cur.getFirstChild();
            while (child != null) {
                if (child.getNodeType() == Node.TEXT_NODE)
                    buf.append(child.getNodeValue());
                child = child.getNextSibling();
            }
            result += Integer.parseInt(buf.toString());
        }
        cur = cur.getNextSibling();
    }
    return result;
}
```

Wiązanie XML – idea

- Dokumenty XML a obiekty (np. Javy):
 - DTD/schemat odpowiada definicji klasy,
 - dokument (instancja schematu) odpowiada obiektowi (instancji klasy).
- Pomysł:
 - automatyczne generowanie klas ze schematów.
- Różnice w stosunku do modelu generycznego (np. DOM):
 - zestaw typów/klas i funkcji/metod zależy od typu dokumentu,
 - struktura mniej kosztowna pamięciowo,
 - intuicyjny interfejs dostępu do zawartości,
 - modyfikacja struktury i wartości tylko w ramach tego samego typu dokumentu.
- Implementacje:
 - JAXB (Sun), Castor (Exolab), Dynamic XML (Object Space).

Wiązanie XML – idea

- Dokumenty XML a obiekty (np. Javy):
 - DTD/schemat odpowiada definicji klasy,
 - dokument (instancja schematu) odpowiada obiektowi (instancji klasy).
- Pomysł:
 - automatyczne generowanie klas ze schematów.
- Różnice w stosunku do modelu generycznego (np. DOM):
 - zestaw typów/klas i funkcji/metod zależy od typu dokumentu,
 - struktura mniej kosztowna pamięciowo,
 - intuicyjny interfejs dostępu do zawartości,
 - modyfikacja struktury i wartości tylko w ramach tego samego typu dokumentu.
- Implementacje:
 - JAXB (Sun), Castor (Exolab), Dynamic XML (Object Space).

Wiązanie XML – idea

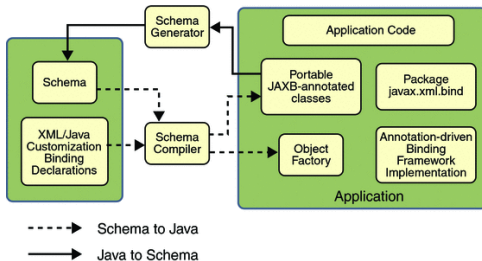
- Dokumenty XML a obiekty (np. Javy):
 - DTD/schemat odpowiada definicji klasy,
 - dokument (instancja schematu) odpowiada obiektowi (instancji klasy).
- Pomysł:
 - automatyczne generowanie klas ze schematów.
- Różnice w stosunku do modelu generycznego (np. DOM):
 - zestaw typów/klas i funkcji/metod zależy od typu dokumentu,
 - struktura mniej kosztowna pamięciowo,
 - intuicyjny interfejs dostępu do zawartości,
 - modyfikacja struktury i wartości tylko w ramach tego samego typu dokumentu.
- Implementacje:
 - JAXB (Sun), Castor (Exolab), Dynamic XML (Object Space).

Wiązanie XML – idea

- Dokumenty XML a obiekty (np. Javy):
 - DTD/schemat odpowiada definicji klasy,
 - dokument (instancja schematu) odpowiada obiektowi (instancji klasy).
- Pomysł:
 - automatyczne generowanie klas ze schematów.
- Różnice w stosunku do modelu generycznego (np. DOM):
 - zestaw typów/klas i funkcji/metod zależy od typu dokumentu,
 - struktura mniej kosztowna pamięciowo,
 - intuicyjny interfejs dostępu do zawartości,
 - modyfikacja struktury i wartości tylko w ramach tego samego typu dokumentu.
- Implementacje:
 - JAXB (Sun), Castor (Exolab), Dynamic XML (Object Space).

Java API for XML Binding (JAXB)

- Standard opracowany przez Sun-a.
- Obecnie projekt open source na java.net. Bieżąca wersja: 2.0.
- Zawarty w JSE 6 (wcześniej w J2EE i JWS DP).
- Składniki standardu:
 - definicja uniwersalnego fragmentu API,
 - specyfikacja jak schemat dokumentu jest tłumaczony na klasy,
 - wsparcie dla XML Schema (obowiązkowe), DTD i RelaxNG (opcjonalne dla implementacji).

JAXB – jak używać ?

Kroki implementacji aplikacji używającej JAXB:

- 1 **Przygotowanie schematu dokumentów.**
- 2 Kompilacja schematu narzędziem XJC:
 - wynik: klasy odpowiadające typom zdefiniowanym w schemacie,
 - XJC konfigurowalne.
- 3 Napisanie samej aplikacji korzystając z:
 - uniwersalnej części API JAXB,
 - klas wygenerowanych przez XJC.

JAXB – jak używać ?

Kroki implementacji aplikacji używającej JAXB:

- 1 Przygotowanie schematu dokumentów.
- 2 Kompilacja schematu narzędziem XJC:
 - wynik: klasy odpowiadające typom zdefiniowanym w schemacie,
 - XJC konfigurowalne.
- 3 Napisanie samej aplikacji korzystając z:
 - uniwersalnej części API JAXB,
 - klas wygenerowanych przez XJC.

JAXB – jak używać ?

Kroki implementacji aplikacji używającej JAXB:

- 1 Przygotowanie schematu dokumentów.
- 2 Kompilacja schematu narzędziem XJC:
 - wynik: klasy odpowiadające typom zdefiniowanym w schemacie,
 - XJC konfigurowalne.
- 3 Napisanie samej aplikacji korzystając z:
 - uniwersalnej części API JAXB,
 - klas wygenerowanych przez XJC.

JAXB – jak używać ?

Kroki implementacji aplikacji używającej JAXB:

- 1 Przygotowanie schematu dokumentów.
- 2 Kompilacja schematu narzędziem XJC:
 - wynik: klasy odpowiadające typom zdefiniowanym w schemacie,
 - XJC konfigurowalne.
- 3 Napisanie samej aplikacji korzystając z:
 - uniwersalnej części API JAXB,
 - klas wygenerowanych przez XJC.

Uwaga

Zmiana schematu po napisaniu aplikacji może spowodować konieczność znacznych zmian w kodzie.

JAXB – przykład (1)

Schemat i klasy generowane przez XJC

Schemat

```
<xs:element name="liczby">
  <xs:complexType>
    <xs:sequence>
      <xs:element ref="grupa"
        minOccurs="0"
        maxOccurs="unbounded"/>
    </xs:sequence>
  </xs:complexType>
</xs:element>

<xs:element name="l"
  type="xs:integer"/>

<xs:element name="s"
  type="xs:integer"/>
```

Wygenerowane klasy

- **Liczby**
 - List<Grupa> getGrupa()

Odpowiadające klasy

- JAXBElement<BigInteger>
 - QName getName()
 - BigInteger getValue()
 - void setValue(BigInteger)
 - ...

JAXB – przykład (1)

Schemat i klasy generowane przez XJC

Schemat

```
<xs:element name="liczby">
  <xs:complexType>
    <xs:sequence>
      <xs:element ref="grupa"
        minOccurs="0"
        maxOccurs="unbounded"/>
    </xs:sequence>
  </xs:complexType>
</xs:element>

<xs:element name="l"
  type="xs:integer"/>

<xs:element name="s"
  type="xs:integer"/>
```

Wygenerowane klasy

- Liczby
 - List<Grupa> getGrupa()

Odpowiadające klasy

- **JAXBElement<BigInteger>**
 - QName getName()
 - BigInteger getValue()
 - void setValue(BigInteger)
 - ...

JAXB – przykład (2)

Schemat i klasy generowane przez XJC

Schemat

```
<xs:element name="grupa">
  <xs:complexType>
    <xs:choice minOccurs="0"
      maxOccurs="unbounded">
      <xs:element ref="l"/>
      <xs:element ref="s"/>
    </xs:choice>
    <xs:attribute name="wazne">
      <xs:simpleType>
        <xs:restriction base="xs:string">
          <xs:enumeration value="tak"/>
          <xs:enumeration value="nie"/>
        </xs:restriction>
      </xs:simpleType>
    </xs:attribute>
  </xs:complexType>
</xs:element>
```

Wygenerowane klasy

- Grupa
 - List<JAXBElement<BigInteger> >
getLOrS()
 - String
getWazne()
 - void
setWazne(String)

JAXB – przykład (2)

Schemat i klasy generowane przez XJC

Schemat

```
<xs:element name="grupa">
  <xs:complexType>
    <xs:choice minOccurs="0"
      maxOccurs="unbounded">
      <xs:element ref="l"/>
      <xs:element ref="s"/>
    </xs:choice>
    <xs:attribute name="wazne">
      <xs:simpleType>
        <xs:restriction base="xs:string">
          <xs:enumeration value="tak"/>
          <xs:enumeration value="nie"/>
        </xs:restriction>
      </xs:simpleType>
    </xs:attribute>
  </xs:complexType>
</xs:element>
```

Wygenerowane klasy

- Grupa
 - List<JAXBElement<BigInteger> >
getLOrS()
 - String
getWazne()
 - void
setWazne(String)

JAXB – przykład (3)

Program

```
int result = 0;

JAXBContext jc = JAXBContext.newInstance("jaxb_generated");
Unmarshaller u = jc.createUnmarshaller();
Liczby doc = (Liczby)u.unmarshal(new FileInputStream(args[0]));
List<Grupa> grupy = doc.getGrupa();
for(Grupa grupa : grupy) {
    if("tak".equals(grupa.getWazne())) {
        result += processGroup(grupa);
    }
}
```

JAXB – przykład (4)

Metoda `processGroup`

```
private static int processGroup(Grupa aGrupa) {
    int result = 0;

    List<JAXBElement<BigInteger>> elems = aGrupa.getLORs();
    for(JAXBElement<BigInteger> elem : elems) {
        if("l".equals(elem.getName().getLocalPart())) {
            BigInteger val = elem.getValue();
            result += val.intValue();
        }
    }
    return result;
}
```

Model zdarzeniowy – idea

- Umożliwienie programiście podania dowolnego kodu, wykonywanego podczas czytania dokumentu:
 - dokument XML jako ciąg zdarzeń (np. “początek elementu”, “węzeł tekstowy”, “koniec dokumentu”, ...),
 - procedury podane przez programistę wykonywane w odpowiedzi na zdarzenia różnego typu,
 - treść dokumentu przekazywana w parametrach.
- Po stronie parsera:
 - analiza leksykalna,
 - kontrola poprawności składniowej,
 - opcjonalnie walidacja.
- Możliwe realizacje w zależności od języka programowania:
 - obiekt (“*handler*”) zawierający zestaw metod wykonywanych przy okazji różnych zdarzeń (języki obiektowe),
 - funkcje (języki funkcyjne), wskaźniki do funkcji (C).

Model zdarzeniowy – idea

- Umożliwienie programiście podania dowolnego kodu, wykonywanego podczas czytania dokumentu:
 - dokument XML jako ciąg zdarzeń (np. “początek elementu”, “węzeł tekstowy”, “koniec dokumentu”, ...),
 - procedury podane przez programistę wykonywane w odpowiedzi na zdarzenia różnego typu,
 - treść dokumentu przekazywana w parametrach.
- Po stronie parsera:
 - analiza leksykalna,
 - kontrola poprawności składniowej,
 - opcjonalnie walidacja.
- Możliwe realizacje w zależności od języka programowania:
 - obiekt (“*handler*”) zawierający zestaw metod wykonywanych przy okazji różnych zdarzeń (języki obiektowe),
 - funkcje (języki funkcyjne), wskaźniki do funkcji (C).

Model zdarzeniowy – idea

- Umożliwienie programiście podania dowolnego kodu, wykonywanego podczas czytania dokumentu:
 - dokument XML jako ciąg zdarzeń (np. “początek elementu”, “węzeł tekstowy”, “koniec dokumentu”, ...),
 - procedury podane przez programistę wykonywane w odpowiedzi na zdarzenia różnego typu,
 - treść dokumentu przekazywana w parametrach.
- Po stronie parsera:
 - analiza leksykalna,
 - kontrola poprawności składniowej,
 - opcjonalnie walidacja.
- Możliwe realizacje w zależności od języka programowania:
 - obiekt (“*handler*”) zawierający zestaw metod wykonywanych przy okazji różnych zdarzeń (języki obiektowe),
 - funkcje (języki funkcyjne), wskaźniki do funkcji (C).

Model zdarzeniowy – idea

- Umożliwienie programiście podania dowolnego kodu, wykonywanego podczas czytania dokumentu:
 - dokument XML jako ciąg zdarzeń (np. “początek elementu”, “węzeł tekstowy”, “koniec dokumentu”, ...),
 - procedury podane przez programistę wykonywane w odpowiedzi na zdarzenia różnego typu,
 - treść dokumentu przekazywana w parametrach.
- Po stronie parsera:
 - analiza leksykalna,
 - kontrola poprawności składniowej,
 - opcjonalnie walidacja.
- Możliwe realizacje w zależności od języka programowania:
 - obiekt (“*handler*”) zawierający zestaw metod wykonywanych przy okazji różnych zdarzeń (języki obiektowe),
 - funkcje (języki funkcyjne), wskaźniki do funkcji (C).

Model zdarzeniowy – idea

- Umożliwienie programiście podania dowolnego kodu, wykonywanego podczas czytania dokumentu:
 - dokument XML jako ciąg zdarzeń (np. “początek elementu”, “węzeł tekstowy”, “koniec dokumentu”, ...),
 - procedury podane przez programistę wykonywane w odpowiedzi na zdarzenia różnego typu,
 - treść dokumentu przekazywana w parametrach.
- Po stronie parsera:
 - analiza leksykalna,
 - kontrola poprawności składniowej,
 - opcjonalnie walidacja.
- Możliwe realizacje w zależności od języka programowania:
 - obiekt (“*handler*”) zawierający zestaw metod wykonywanych przy okazji różnych zdarzeń (języki obiektowe),
 - funkcje (języki funkcyjne), wskaźniki do funkcji (C).

Model zdarzeniowy – idea

- Umożliwienie programiście podania dowolnego kodu, wykonywanego podczas czytania dokumentu:
 - dokument XML jako ciąg zdarzeń (np. “początek elementu”, “węzeł tekstowy”, “koniec dokumentu”, ...),
 - procedury podane przez programistę wykonywane w odpowiedzi na zdarzenia różnego typu,
 - treść dokumentu przekazywana w parametrach.
- Po stronie parsera:
 - analiza leksykalna,
 - kontrola poprawności składniowej,
 - opcjonalnie walidacja.
- Możliwe realizacje w zależności od języka programowania:
 - obiekt (“*handler*”) zawierający zestaw metod wykonywanych przy okazji różnych zdarzeń (języki obiektowe),
 - funkcje (języki funkcyjne), wskaźniki do funkcji (C).

Simple API for XML (SAX)

- Standard odpowiedni dla języków obiektowych.
 - wzorcowe interfejsy zapisane w Javie
- 1998: SAX 1.0,
- 2000: SAX 2.0 – najważniejsze rozszerzenia:
 - obsługa przestrzeni nazw,
 - cechy (features) – wartości boolowskie,
 - właściwości (properties) – dowolne obiekty,
 - dostęp do zdarzeń leksykalnych (opcjonalny dla implementacji parsera).

SAX – jak używać ? (1)

Kroki implementacji

- 1 Klasa implementująca interfejs `ContentHandler`.
- 2 Opcjonalnie klasa implementująca interfejsy `ErrorHandler`, `DTDHandler`, `EntityResolver`.
 - jedna klasa może implementować wszystkie te interfejsy,
 - możemy w tym celu rozszerzyć klasę `DefaultHandler`, która zawiera puste implementacje wszystkich wymaganych metod.

SAX – jak używać ? (2)

Schemat typowej aplikacji

- 1 Pobranie obiektu `XMLReader` z fabryki.
- 2 Stworzenie obiektu "handlera".
- 3 Rejestracja handlera w parserze (`XMLReader`) metodami `setContentHandler`, `setErrorHandler` itp.
- 4 Wywołanie metody `parse`.
- 5 Wykonanie (przez parser) naszego kodu z handlera.
- 6 Wykorzystanie danych zebranych przez handler.

SAX – przykład (1)

Implementacja `ContentHandler-a`

```
private static class LiczbyHandler extends DefaultHandler {
    enum Stan {ZEWN, GRUPA, LICZBA};

    private int wynik = 0;
    private Stan stan = Stan.ZEWN;
    private StringBuffer buf;

    public int getResult() { return wynik; }

    public void startElement(String uri, String localName, String qName,
        Attributes attributes) throws SAXException {
        if ("grupa".equals(qName)) {
            String attrVal = attributes.getValue("wazne");
            if ("tak".equals(attrVal))
                stan = Stan.GRUPA;
        } else if ("l".equals(qName)) {
            if (stan == Stan.GRUPA) {
                stan = Stan.LICZBA;
                buf = new StringBuffer();
            }
        }
    }
}
```

SAX – przykład (2)

Ciąg dalszy `LiczbyHandler`

```
public void characters(char[] ch, int start, int length)
    throws SAXException {
    if (stan == Stan.LICZBA)
        buf.append(ch, start, length);
}

public void endElement(String uri, String localName, String qName)
    throws SAXException {
    if ("grupa".equals(qName)) {
        if (stan == Stan.GRUPA) {
            stan = Stan.ZEWN;
        }
    } else if ("l".equals(qName)) {
        if (stan == Stan.LICZBA) {
            stan = Stan.GRUPA;
            wynik += Integer.parseInt(buf.toString());
        }
    }
} /* LiczbyHandler */
```

SAX – przykład (3)

Program

```
SAXParserFactory factory = SAXParserFactory.newInstance();
factory.setValidating(true);
SAXParser parser = factory.newSAXParser();

LiczbyHandler handler = new LiczbyHandler();
parser.parse(args[0], handler);

System.out.println("Wynik:_" + handler.getResult());
```

Filtry SAX

- Implementują interfejs `XMLFilter`, a także (pośrednio) `XMLReader`
 - zachowują się jak parser, ale ich źródłem danych jest inny `XMLReader` (parser lub filtr).
 - można je łączyć w łańcuchy.
- Domyślna implementacja: `XMLFilterImpl`:
 - przepuszcza wszystkie zdarzenia,
 - implementuje interfejsy `ContentHandler`, `ErrorHandler` itp.
- Filtry pozwalają na:
 - filtrowanie zdarzeń,
 - zmianę danych (a nawet struktury) dokumentu przed wysłaniem zdarzenia dalej,
 - przetwarzanie dokumentu przez wiele modułów podczas jednego parsowania.

Filtry SAX

- Implementują interfejs `XMLFilter`, a także (pośrednio) `XMLReader`
 - zachowują się jak parser, ale ich źródłem danych jest inny `XMLReader` (parser lub filtr).
 - można je łączyć w łańcuchy.
- Domyślna implementacja: `XMLFilterImpl`:
 - przepuszcza wszystkie zdarzenia,
 - implementuje interfejsy `ContentHandler`, `ErrorHandler` itp.
- Filtry pozwalają na:
 - filtrowanie zdarzeń,
 - zmianę danych (a nawet struktury) dokumentu przed wysłaniem zdarzenia dalej,
 - przetwarzanie dokumentu przez wiele modułów podczas jednego parsowania.

Filtry SAX

- Implementują interfejs `XMLFilter`, a także (pośrednio) `XMLReader`
 - zachowują się jak parser, ale ich źródłem danych jest inny `XMLReader` (parser lub filtr).
 - można je łączyć w łańcuchy.
- Domyślna implementacja: `XMLFilterImpl`:
 - przepuszcza wszystkie zdarzenia,
 - implementuje interfejsy `ContentHandler`, `ErrorHandler` itp.
- Filtry pozwalają na:
 - filtrowanie zdarzeń,
 - zmianę danych (a nawet struktury) dokumentu przed wysłaniem zdarzenia dalej,
 - przetwarzanie dokumentu przez wiele modułów podczas jednego parsowania.

Filtr SAX – przykład

```
public class LiczbyFiltr extends XMLFilterImpl {
    private boolean czyPrzepuszczac = true;

    public void characters(char[] aCh, int aStart, int aLength)
        throws SAXException {
        if (czyPrzepuszczac)
            super.characters(aCh, aStart, aLength);
    }

    public void endElement(String aUri, String aLocalName, String aName)
        throws SAXException {
        if (czyPrzepuszczac)
            super.endElement(aUri, aLocalName, aName);
        if ("grupa".equals(aName))
            czyPrzepuszczac = true;
    }

    public void startElement(String aUri, String aLocalName, String aName,
        Attributes atts) throws SAXException {
        if ("grupa".equals(aName) && "nie".equals(atts.getValue("wazne")))
            czyPrzepuszczac = false;
        if (czyPrzepuszczac)
            super.startElement(aUri, aLocalName, aName, atts);
    }
}
```

Model strumieniowy (*pull parsing*)

- Alternatywa dla modelu zdarzeniowego:
 - aplikacja "wyciąga" kolejne zdarzenia z parsera,
 - przetwarzanie kontrolowane przez aplikację, a nie parser,
 - parser działa podobnie jak iterator, kursor lub strumień danych,
- Zachowane cechy modelu SAX:
 - duża wydajność,
 - możliwość przetwarzania dowolnie dużych dokumentów.
- Standaryzacja:
 - Common XmlPull API,
 - Java Community Process, JSR 173: Streaming API for XML.

Model strumieniowy (*pull parsing*)

- Alternatywa dla modelu zdarzeniowego:
 - aplikacja "wyciąga" kolejne zdarzenia z parsera,
 - przetwarzanie kontrolowane przez aplikację, a nie parser,
 - parser działa podobnie jak iterator, kursor lub strumień danych,
- Zachowane cechy modelu SAX:
 - duża wydajność,
 - możliwość przetwarzania dowolnie dużych dokumentów.
- Standaryzacja:
 - Common XmlPull API,
 - Java Community Process, JSR 173: Streaming API for XML.

Model strumieniowy (*pull parsing*)

- Alternatywa dla modelu zdarzeniowego:
 - aplikacja "wyciąga" kolejne zdarzenia z parsera,
 - przetwarzanie kontrolowane przez aplikację, a nie parser,
 - parser działa podobnie jak iterator, kursor lub strumień danych,
- Zachowane cechy modelu SAX:
 - duża wydajność,
 - możliwość przetwarzania dowolnie dużych dokumentów.
- Standaryzacja:
 - Common XmlPull API,
 - Java Community Process, JSR 173: Streaming API for XML.

Pull parsing – korzyści

- Jeszcze większa wydajność niż w (i tak już wydajnym) modelu SAX, dzięki:
 - możliwości przerwania przetwarzania przed końcem pliku, gdy potrzebujemy z niego tylko część danych,
 - możliwości zmniejszenia liczby kopiowań obiektów typu String,
 - szybszemu filtrowaniu zdarzeń.
- Możliwość prostej obróbki wielu dokumentów jednocześnie.
- Bardziej „proceduralny” styl programowania, co daje:
 - mniej stanów do pamiętania,
 - możliwość użycia rekursji,
 - zwiększone powtarne użycie kodu.

Źródło: M. Plechawski, "Nie pozwól się popychać", Software 2.0, 6/2003

Pull parsing – korzyści

- Jeszcze większa wydajność niż w (i tak już wydajnym) modelu SAX, dzięki:
 - możliwości przerywania przetwarzania przed końcem pliku, gdy potrzebujemy z niego tylko część danych,
 - możliwości zmniejszenia liczby kopiowań obiektów typu String,
 - szybszemu filtrowaniu zdarzeń.
- Możliwość prostej obróbki wielu dokumentów jednocześnie.
- Bardziej „proceduralny” styl programowania, co daje:
 - mniej stanów do pamiętania,
 - możliwość użycia rekursji,
 - zwiększone powtarne użycie kodu.

Źródło: M. Plechawski, "Nie pozwól się popychać", Software 2.0, 6/2003

Pull parsing – korzyści

- Jeszcze większa wydajność niż w (i tak już wydajnym) modelu SAX, dzięki:
 - możliwości przzerwania przetwarzania przed końcem pliku, gdy potrzebujemy z niego tylko część danych,
 - możliwości zmniejszenia liczby kopiowań obiektów typu String,
 - szybszemu filtrowaniu zdarzeń.
- Możliwość prostej obróbki wielu dokumentów jednocześnie.
- Bardziej „proceduralny” styl programowania, co daje:
 - mniej stanów do pamiętania,
 - możliwość użycia rekursji,
 - zwiększone powtarne użycie kodu.

Źródło: M. Plechawski, "Nie pozwól się popychać", Software 2.0, 6/2003

StAX (dawniej *Sun Java Streaming XML Parser*)

- Standard parserów strumieniowych dla Javy (Sun).
- Realizacja założeń dokumentu JSR 173, zawarty w JSE 6.0.

Najważniejsze interfejsy

- `XMLStreamReader`:
 - `hasNext()`, `int next()`, `int getEventType()`,
 - `getName()`, `getValue()`, `getAttributeValue()`, ...
- `XMLStreamReader`:
 - `XMLEvent next()`, `XMLEvent peek()`,
- `XMLEvent`:
 - `getEventType()`, `isStartElement()`, `isCharacters()`, ...
 - podinterfejsy `StartElement`, `Characters`, ...
- `XMLStreamWriter`, `XMLEventWriter`,
- `XMLStreamFilter`, `XMLEventFilter`.

StAX (dawniej *Sun Java Streaming XML Parser*)

- Standard parserów strumieniowych dla Javy (Sun).
- Realizacja założeń dokumentu JSR 173, zawarty w JSE 6.0.

Najważniejsze interfejsy

- XMLStreamReader:
 - `hasNext()`, `int next()`, `int getEventType()`,
 - `getName()`, `getValue()`, `getAttributeValue()`, ...
- XMLEventReader:
 - `XMLEvent next()`, `XMLEvent peek()`,
- XMLEvent:
 - `getEventType()`, `isStartElement()`, `isCharacters()`, ...
 - **podinterfejsy** `StartElement`, `Characters`, ...
- XMLStreamWriter, XMLEventWriter,
- XMLStreamFilter, XMLEventFilter.

StAX – przykład (1)

Program

```
private static XMLStreamReader fReader;

public void run(String[] args) {
    int result = 0;
    XMLInputFactory factory = XMLInputFactory.newInstance();
    if (factory.isPropertySupported("javax.xml.stream.isValidating"))
        factory.setProperty("javax.xml.stream.isValidating", Boolean.FALSE);
    else
        System.out.println("walidacja_nieobsługiwana");
    fReader = factory.createXMLStreamReader(new FileInputStream(args[0]));

    while (fReader.hasNext()) {
        int eventType = fReader.next();
        if (eventType == XMLStreamConstants.START_ELEMENT) {
            if (fReader.getLocalName().equals("grupa")) {
                String attrVal = fReader.getAttributeValue(null, "wazne");
                if ("tak".equals(attrVal)) {
                    result += this.processGroup();
                }
            }
        }
    }
    fReader.close();
}
```

StAX – przykład (2)

Metoda `processGroup`

```
private int processGroup() throws XMLStreamException {  
    int result = 0;  
  
    while (fReader.hasNext()) {  
        int eventType = fReader.next();  
        switch (eventType) {  
            case XMLStreamConstants.START_ELEMENT :  
                if ("I".equals(fReader.getLocalName())) {  
                    String val = fReader.getElementText();  
                    result += Integer.parseInt(val);  
                }  
                break;  
            case XMLStreamConstants.END_ELEMENT :  
                if ("grupa".equals(fReader.getLocalName())) {  
                    return result;  
                }  
                break;  
        } }  
    return result;  
}
```

Jaki model wybrać? (1)

Cechy problemu przemawiające za danym modelem programistycznym.

- Budowa drzewa dokumentu (cechy wspólne):
 - nieduże dokumenty (muszą mieścić się w pamięci),
 - operacje wymagające jednoczesnego dostępu do wielu węzłów,
 - tworzenie, edycja i zapisywanie dokumentów.
- Generyczny model dokumentu (np. DOM):
 - nieznana/niedoprecyzowana struktura dokumentów,
 - dopuszczalna niższa efektywność.
- Wiązanie XML (np. JAXB):
 - ustalona i znana struktura dokumentu (Schema/DTD),
 - zapisywanie do XML obiektów z aplikacji (np. wymiana danych).

Jaki model wybrać? (1)

Cechy problemu przemawiające za danym modelem programistycznym.

- Budowa drzewa dokumentu (cechy wspólne):
 - nieduże dokumenty (muszą mieścić się w pamięci),
 - operacje wymagające jednoczesnego dostępu do wielu węzłów,
 - tworzenie, edycja i zapisywanie dokumentów.
- Generyczny model dokumentu (np. DOM):
 - nieznana/niedoprecyzowana struktura dokumentów,
 - dopuszczalna niższa efektywność.
- Wiązanie XML (np. JAXB):
 - ustalona i znana struktura dokumentu (Schema/DTD),
 - zapisywanie do XML obiektów z aplikacji (np. wymiana danych).

Jaki model wybrać? (1)

Cechy problemu przemawiające za danym modelem programistycznym.

- Budowa drzewa dokumentu (cechy wspólne):
 - nieduże dokumenty (muszą mieścić się w pamięci),
 - operacje wymagające jednoczesnego dostępu do wielu węzłów,
 - tworzenie, edycja i zapisywanie dokumentów.
- Generyczny model dokumentu (np. DOM):
 - nieznana/niedoprecyzowana struktura dokumentów,
 - dopuszczalna niższa efektywność.
- Wiązanie XML (np. JAXB):
 - ustalona i znana struktura dokumentu (Schema/DTD),
 - zapisywanie do XML obiektów z aplikacji (np. wymiana danych).

Jaki model wybrać? (2)

- Przetwarzanie węzła po węźle (cechy wspólne):
 - potencjalnie duże dokumenty,
 - stosunkowo proste, lokalne operacje,
 - ważna efektywność.
- Model zdarzeniowy (np. SAX):
 - filtrowanie zdarzeń,
 - asynchroniczne napływanie zdarzeń,
 - kilka rodzajów przetwarzania podczas jednego czytania dokumentu.
- Przetwarzanie strumieniowe (np. StAX):
 - koniec przetwarzania po wystąpieniu poszukiwanych danych,
 - przetwarzanie zdarzenia zależy od kontekstu (np. od tego, czy jesteśmy wewnątrz pewnego elementu),
 - przetwarzanie równoległe więcej niż jednego pliku.

Jaki model wybrać? (2)

- Przetwarzanie węzłów po węźle (cechy wspólne):
 - potencjalnie duże dokumenty,
 - stosunkowo proste, lokalne operacje,
 - ważna efektywność.
- Model zdarzeniowy (np. SAX):
 - filtrowanie zdarzeń,
 - asynchroniczne napływanie zdarzeń,
 - kilka rodzajów przetwarzania podczas jednego czytania dokumentu.
- Przetwarzanie strumieniowe (np. StAX):
 - koniec przetwarzania po wystąpieniu poszukiwanych danych,
 - przetwarzanie zdarzenia zależy od kontekstu (np. od tego, czy jesteśmy wewnątrz pewnego elementu),
 - przetwarzanie równolegle więcej niż jednego pliku.

Jaki model wybrać? (2)

- Przetwarzanie węzłów po węźle (cechy wspólne):
 - potencjalnie duże dokumenty,
 - stosunkowo proste, lokalne operacje,
 - ważna efektywność.
- Model zdarzeniowy (np. SAX):
 - filtrowanie zdarzeń,
 - asynchroniczne napływanie zdarzeń,
 - kilka rodzajów przetwarzania podczas jednego czytania dokumentu.
- Przetwarzanie strumieniowe (np. StAX):
 - koniec przetwarzania po wystąpieniu poszukiwanych danych,
 - przetwarzanie zdarzenia zależy od kontekstu (np. od tego, czy jesteśmy wewnątrz pewnego elementu),
 - przetwarzanie równoległe więcej niż jednego pliku.

1 Wprowadzenie

- XML we własnych aplikacjach
- XML w Javie

2 Modele dostępu do dokumentu

- Generyczne drzewo dokumentu (DOM)
- Wiązanie XML (JAXB)
- Model zdarzeniowy (SAX)
- Model strumieniowy (StAX)
- Porównanie

3 Obsługa standardów około-XML-owych

- Walidacja
- Transformacje

Walidacja względem DTD podczas parsowania

```
SAXParserFactory factory = SAXParserFactory.newInstance();  
factory.setValidating(true);  
XMLReader reader = factory.newSAXParser().getXMLReader();  
  
reader.setContentHandler(mojContentHandler);  
reader.setErrorHandler(mojErrorHandler);  
  
reader.parse(args[0]);
```

Walidacja względem XML Schema

```
SchemaFactory schemaFactory =
    SchemaFactory.newInstance(XMLConstants.W3C_XML_SCHEMA_NS_URI);
Schema schemat = schemaFactory.newSchema(new StreamSource(args[1]));

SAXParserFactory factory = SAXParserFactory.newInstance();
factory.setValidating(false);
factory.setSchema(schemat);
factory.setNamespaceAware(true);

XMLReader reader = factory.newSAXParser().getXMLReader();
reader.setContentHandler(mojConentHandler);
reader.setErrorHandler(mojErrorHandler);
reader.parse(args[0]);
```

Walidacja i zapis drzewa DOM

```
SchemaFactory schemaFactory =
    SchemaFactory.newInstance(XMLConstants.W3C_XML_SCHEMA_NS_URI);
Schema schemat = schemaFactory.newSchema(new StreamSource(args[1]));
Validator validator = schemat.newValidator();
validator.validate(new DOMSource(doc));

DOMImplementationLS lsImpl =
    (DOMImplementationLS)domImpl.getFeature("LS", "3.0");
LSSerializer ser = lsImpl.createLSSerializer();
LSOutput out = lsImpl.createLSOutput();
out.setOutputStream(new FileOutputStream(args[0]));
ser.write(doc, out);
```

Walidacja i zapis drzewa DOM

```
SchemaFactory schemaFactory =
    SchemaFactory.newInstance(XMLConstants.W3C_XML_SCHEMA_NS_URI);
Schema schemat = schemaFactory.newSchema(new StreamSource(args[1]));
Validator validator = schemat.newValidator();
validator.validate(new DOMSource(doc));

DOMImplementationLS lsImpl =
    (DOMImplementationLS)domImpl.getFeature("LS", "3.0");
LSSerializer ser = lsImpl.createLSSerializer();
LSOutput out = lsImpl.createLSOutput();
out.setByteStream(new FileOutputStream(args[0]));
ser.write(doc, out);
```

Transformacje XSLT

Przekształcenie dokumentów zapisanych w plikach

```
TransformerFactory trans_fact = TransformerFactory.newInstance();
    transformer = trans_fact.newTransformer(new StreamSource(args[2]));

Source src = new StreamSource(args[0]);
Result res = new StreamResult(args[1]);

transformer.transform(src, res);
```

Transformacje

Zastosowanie do zapisu zdarzeń SAX po przefiltrowaniu

```
SAXParserFactory parser_fact = SAXParserFactory.newInstance();
XMLReader reader = parser_fact.newSAXParser().getXMLReader();

TransformerFactory trans_fact = TransformerFactory.newInstance();
Transformer transformer = trans_fact.newTransformer();

XMLFilter filtr = new FiltrGrupyWazne();
filtr.setParent(reader);

InputSource doc = new InputSource(args[0]);

Source src = new SAXSource(filtr, doc);
Result res = new StreamResult(args[1]);

transformer.transform(src, res);
```